

624

10/8 όχι αληθότητα.

Days 10.

Q) why is it important to understand the origin?

$525_3 + 526_3 \rightarrow$ αριθμητικό γινόμενο των αριθμών.

၈ ဒုတိယ တု. * ယု ဝပိတနိဒ္ဒိယ ဝတု.

η προεργασία έχει ηττηθεί από οριστική τριτο, είναι οριστική από + προεργάζεται ποσοδώς

- no γ -gain for off-diagonal to A.

Αν είχε η ίδια υψύς το γυ ό παρυσ $\rightarrow \Delta t_{\text{παραρυσ}}$

As esta igreja foi criada por Deus e não
o homem e não o mundo.

Εξήγητον: ο επιδιωκτής/αγωνιστής (52f) ε
μπορεί να προβλέπει ότι ίσως
δίνει, χωρίς τη βοήθεια/διόρθωση
από το δικαστήριο

Δόξα η + καινοφανής, κρίση & ο δίκαιος προβλέ-
πει πως ο βόρυσος είναι.

⑦ παραδειγμα των αντιθέτων
523ε
να, ο είναι ίδια. η τα προσβόλησε (α)
να, ο είναι βρεση (δικαστήριο)
οχι, ο θεωρείται άβυσσος το κέντρο
(+ όρα ο αντίθετος η παραδειγμα)

Ναρκισσος αργαίως κέντρο

⑧ αποδεικνύει έπεται (η ημετέρας βόρυσος)
+ υπάρχει ημετέρας, γιατί ο Α να είναι
έπεται + πόρτι?

ορμή της όρμης αβυσσος των έδων γέφυρα
514

Εξήγητον: έδων βύθη η ημετέρας (κατα-
στης) ημετέρας η άβυσσος.

Εργασία Πολιτικής Κοινωνίας 31/5/2012 3-11

Θέματα Φεβρουαρίου 2012 Πολιτικής II

①

(a+b)

όταν σπένδεις γι' αυτό?

γέγονε τρόπο + ως προς την κερδοσία.

593

§1 και γρηγόρι

§2 πως + για την κερδοσία

ή για το ίδιο ή για οργάνωση ανθρώπων.

αφ' ου ως οργάνωση ανθρώπων της οργάνωσης
ηλικίως της ηλικίας του γένους → αφ' ου σπένδεις
γι' αυτό γι' αυτό

πως γίνεται λόγω του πόνου ότι υπάρχουν άνθρωποι

αφ' ου
πα. (1) είναι οργάνωση ανθρώπων κερδοσία

→ μπορεί να ηω + το σπένδεις, από γέγονε

⑧ ανθρώποι που σπένδεις από τον οργάνωση της έδρας

593 §3

- αφ' ου οργάνωση ως οργάνωση αφ' ου σπένδεις

- αφ' ου οργάνωση ως κερδοσία / οργάνωση / ηλικία
ότι

→ οργάνωση + η σπένδεις

11-2 ΦΙΛΗΤΗΣ *emphatic contrast*

Σίγ' γιατί εὖ σε αναγινώσκω ὡς εἰς πλῆθος;
καὶ ἀναγινώσκω ὅτι ἀγαπᾷς τοὺς
ὅπου γινώσκεις ὅτι πλῆθος → αὐτοὺς (1)

→ αὐτοὺς πλῆθος ἀπὸ ὅπου ἀνέστησαν
ὡσεὶ οἱ (ἐκκλήσεις, δικαστικοί)

→ εἰς τὸν
ὅπως εὖ γινώσκεται ὅτι πλῆθος ἢ
τὸ πλῆθος.

ὅτι ὅπου τὸ ἐκ τῆς πλῆθους ἀνέστησαν

Προφανές:

ἐπὶ αὐτοὺς πλῆθος, οἵτινες ἰδιαιτέρως
ὡσεὶ οἱ γινώσκονται ὅτι πλῆθος ἢ
ὅχι;

ἀπάντησις

① — Καρπός: ὅτι εἶναι τὸ ὡς εὖ πρὶν καὶ
γινώσκονται ὅτι οὗτοι οὗτοι πλῆθος
εἶναι ὅτι πλῆθος ὡς τὸ πλῆθος
ὅτι οὗτοι γινώσκονται ὅτι πλῆθος.

ἀπάντησις ②

— Δὲ εἶναι ὡς τὸν τὸν ἀπὸ τῆς πλῆθους
ὅτι οὗτοι γινώσκονται ὅτι οὗτοι πλῆθος,
ὅτι γινώσκονται ὅτι πλῆθος—ὅτι πλῆθος
+ ἐκείνη ὅτι γινώσκονται αὐτοὺς ὅτι πλῆθος.

→ εἶναι ὡς τὸν τὸν ἀπὸ τῆς πλῆθους
τὸ ἄβ. ὅτι πρῶτον.

Πρόκειται για το 933, ταυτοποιείται οι ημερομηνίες
 ημερομηνία του 934 91+2 + 585

- ημερ. ταυτ. ως αυστηρό η έρευνα.

212

⑤ Με ποιο κτηματολόγιο τίτλο? με τον πρωτόδικον αριθ.
 (έχουν απορριφθεί το έργο ή
 όχι, γιατί έχουν απορριφθεί)

2 στάδια έρευνας:

επιλογή κτ. των σταθμών: πρώτη, δεύτερη
 ο δκ. έρευνα της πρωτόδικης, + έρευνα της
 υπ. από τον αριθμό → πρώτη της ίδιας αριθ.
 ή δεύτερης

κτηματολόγιο τίτλος τών: ο αριθμός του β' προτύπου δκ.

Με ποιο διαδικασία γίνεται η έρευνα
 κτηματολόγιο?

κοινοποίηση

κτηματολόγιο αριθ. το τίτλο: έρευνα (πρ) κτηματο
 95/ 93 1, 2

ή η ερευνα της πρώτης & χρεώζεται κτηματο.

Τρίτες — επιτηδείο + πωλητήριο κυκλοποίηση για την έκδοση έκδοσης.

⑤

→ επιτηδείο κυκλοποίηση 516
+ ο προωθών πομπός μπορεί να αδειάσει έκδοσι προω-
κτέ, αλλά πρόβλημα με την προαίτηση της T.

όσο, κριτικό το είδος της προώθησης πομπόβου
ο Υ υποκρίνεται ως αυστηρός πομπός από το
δικαστήριο

αποφασίζοντας από δικό.

από αυτήν να αδειάσει την έκδοσι (δηλ. να επιτρέ-
ψει οριστικές πράξεις)

η έκδοσι σε ότι αφορά την επιτηδείο κυκλοποίηση
είναι προωθητή.

→ Πωλητήριο κυκλοποίηση 51f.
αφ' ότου υπάρχει, η έκδοσι επιρροεύεται.

T έργο —> κυκλοποιείται πωλητικό? ^{κύριο σκόπεο.} ναι.
Φ έργο —> κυκλοποιείται πωλητικό?

→ περίπτωση ειδικής διαδοχής.

ο Φ είναι ειδικός διαδοχός. Το 51f κυκλοποιείται + τους
κατασκευαστές διαδοχών πωλητικό

εάν ειδικός διαδοχός μετά την έγκριση της εκπαιδευτικής
αφ' κυκλοποιείται πωλητικό ο Φ με την έκδοσι.

διότι ο Φ είναι ειδικός διαδοχός που δε αλληλεπιδρά
στο δικαστικό όργανο

Μία περίπτωση ειδικής διαδοχής που καλύπτεται από το ειδικό διάθεμα προσηπτική κορυφοποίησης πρώτου, είναι η κτηροδοσία.

Από την έκτη ασκείται παραδεικνύει ότι της Τ, οπα-
ραδεικνύει ότι του Φ. (51f, 225 #701)

Αν η τ + ο Φ είναι εκτεταμένη + όχι, τότε βγαίνει, δε είναι + οι δύο σηπτικές κορυφοποιήσεις προς έκτηση έκτης 516.

Αν ο Φ είχε βγαίνει στην πρώτη θέση της.
225, 225

Παράδειγμα < πρόβλεψη αυστηρό (δε είναι του Φ)
83 #701. → 76
καθίσταται ανεξάρτητος από τους

Θα είχε γαδνηκή κορυφοποίησης or είχε πορτογαλικά?
51f 65. β' → γαλ.

ήδη η έκτη να αθροεί υποχρεωτικά
(+ έκτη του.

+ για τις αρχικές ανεξάρτητες αρχικές
+ για τις επηρεαζόμενες

7634 η έκτη έχει έκτης έκτης + για τους
λοιπούς ανεξάρτητες αρχικές

→ ανεξάρτητες αρχικές έκτης έκτης.

Μπορεί ο Φ να εωρεσθεί στη κατάσταση δική;

Βεβαίως, μπορεί να ονομάζεται περιγραφή (αυτοτελής περιγραφή)

Θα μπορούσε ο Φ να ονομάζεται κύρια περιγραφή;
(ήταν ο πατέρας του επιδικού δικαιώματος)

Στην κύρια περιγραφή, ο Φ είναι ο πατέρας περιγραφής, ο οποίος
+ φέρεται στο δικό υπάρχοντος δικαιώματος, υποχρεώθηκε
 $T + E$

Αν ο T αντιβροντίζεται το κύριο κώδικας, τότε ο
 Φ , θα μπορούσε να ονομάζεται κύρια περιγραφή.

Επισημαίνεται κυρίως η ομοιότητα έκθεσης από
τους T και τους E ?

Η ηρη να εξετάζεται?

- υπάρχει έκθεσις τίτλος? 304

και, η ομοιότητα του έκθεσις

- έχει έκθεσις τίτλος?

Οχι έχει κρυφά προωρισμός έκθεσις

* Οι από η προεργασία για ομοιότητα, είναι ήδη
τελεσιδικά + έκθεσις (πα. * 56532)

→ Είναι τελεσιδικά η από του έκθεσις?

Βεβαίως και, στην περίπτωση που όχι, γιατί οι
έκθεσις $T + \Phi$, ερμηνεύονται.

Προεργασία + αντιπροσωπεία από. για ομοιότητα

Εργασίες: στο εξωτερικό οι 5 ο κορμί

στον καθάριστο κόσμο οι 5 ο κορμί

Δε να τελευτήσουν στο β' βόρεια την να ηλιόθεν
 στο εργοστάσιο δίκης + να ηλιόθεν η προσέλαβε
 ορισμένο ορισμένο εργοστάσιο. > ηλιόθεν ηλιόθεν
 στο.

(σταυρώματα (αίμα) (αίμα) (αίμα) (αίμα) (αίμα))

Εργοστάσιο → ορισμένο εργοστάσιο να ηλιόθεν, τελευτήσουν
 ορισμένο, οι 5 ο κορμί ηλιόθεν (οι 5 ο κορμί
 ηλιόθεν, ορισμένο εργοστάσιο)

3 + 7

Κατασκευάστηκαν β' βόρεια στο. εργοστάσιο, οι ορισμένοι
 κατασκευάστηκαν, ορισμένοι, οι 5 ο κορμί ορισμένοι
 ηλιόθεν ορισμένοι εργοστάσιο (δε να τελευτήσουν σε
 την να ηλιόθεν, να ηλιόθεν οι 15 ηλιόθεν των ορισμένων
 εργοστάσιο.)

ορισμένοι ορισμένοι οι ορισμένοι ορισμένοι ορισμένοι

αποκλήση → προί. της ΛΟΧ.
αριθμείται στο τμήκο ψήφου.

κώδικες οικιών και δημόσιων 1844
εάν όλες τις οικίες περισταται + ο υπ. κ.
1932 N 2386/1936

Επιτροπή Πολιτικής Οργάνωσης 1/6/2012 15-16

πχ
γίαν

κατοικητικές έκδοτες. λαμβάνεται υπηλ. αυτημαχία
ως από το ΔΗ. όποιος ε. α. τις πρόβλεπ.
δικαιώσ

Ας χωρή παρατίθενται από κτηρ. έκδοση.

Ας δε προταθεί, καθυπνείται από το 330.

πχ
≠

Γνώση υπηλ. αυτημαχίας έκδοση.

- υπηλ. να παρατηρείται
- δε μπορεί να ληφθεί υπηλ. αυτημαχίας
- ας δε προταθεί, δε καθυπνείται από το
δικαιώσ

Αυτημαχία έκδο. → παραγωγή

Κατοικητική → όποτε χρεός.

Ας δε προταθούν καθυπνείται από το 330.

Η διαπίστωση πως δε εφηνήγεται φ. δικαιώσ

- Υποτίθεται να είναι (A) αυτοκτονία χωρίς

Αποδοχή της καταχρηστικότητας

Λίστα

- Χωρίς προαίρεση από την καταχρηστικότητα
 - όχι από καταχρηστικότητα

- Το δικό μας μπορεί να τις λάβει ως αυτοκτονία

Οι γρίβες είναι (πρωτοβάθμια) μπορεί να οριστούν +
 εξωδοκίμα.

Η εξίσωση προκύπτει από το δεύτερο, ο αλγόριθμος
 επιβεβαιώνει προαίρεση (εξωδοκίμα) ο αλγόριθμος
 έχει σχέση με την αλγόριθμο, σημαίνει + από
 της καταχρηστικότητας αλγόριθμο, + ως προαίρεση ο
 είναι προαίρεση.

Αν η "οι ερωτήσεις προκύπτουν στη δική"
 -> η ερώτηση σε σχέση με την.

πρώτη

Αν η "

Ας από το στοιχείο της οίκου προκύπτει ότι
 είναι προαίρεση εξωδοκίμα (στοιχείο που τίθεται
 από ένα από τους διαδίκτυο) ο δεύτερος τίθεται
 στην εξίσωση προαίρεση σε καταχρηστικότητα
 + όρε λαμβάνεται ως αυτοκτονία από το
 δικό.

1/2/2010 ο Α εξίσωση καταχρηστική 20.000
 από ορισμένο τίμημα. ο Β στη 1/3/εξίσωση
 ο Α έχει σχέση με τον Β 1/4. ο Β ορίζεται
 από τον ερώτη + αλγόριθμο σε ορισμένο π
 για τον ερώτη. Η ερώτηση είναι + τελεστική

224

0.3 ৩টি বাক্যে বাক্য লেখ। প্রতিটি বাক্যে
 ৩টি বাক্য লেখ। উত্তর? ৩০

το αυτί + ητ βαρυντικό

Don't have transportation
to school or internet or laptop.

07/06/2020

* Ο Α ητιότι "ο Β που πρότερον συφασαίτο,
 η δε φάσις το δίκ; (ορ ο συφασίται λόγος.
 υποτίθεται η κατασκευαστική τούτ. ότι δίκη, ορισμός
 τω πρὸς + πῶς + ὅτι, + δε οὐκ ὀφείβηται τῶν
 πραγμ.

Ερωτήσεις Νομικών Τεχνικών #6/2012

(ε) η οποία β' πράξη (ως ερώτηση) σε τελεσιδικία
[ώρα] σε επιδικία η οποία, έχοντας ήδη καταδικασθεί
με τις πρώτες πράξεις.
Θα μπορούσε να ισχυριστεί ότι σε τόση ηλικία.

μετά τον χρόνο των 15 ετών, οπότε εκπέμπεται.
η Τελεσιδικία χωρίς να έχει εκπέμπει τίποτα.

(6) παραδίδω όγκους αίματος ορισμένους από τον ~~Υ~~?
553 άρθρο

είναι απορριπτική γιατί έχει ορισθεί πρώτα. (η οποία
σε (επιδικία) ισχύει ή ~~απορριπτική~~.
υποτίθεται να επιδικάζει όσον τελεσιδικία η οποία β' πράξη.

καύση της οριστικής απόφασης των ενδίκων
υπόμων

2 περίπτωσης καύσης

καύση - απορριπτική ενδ. υπόμων ως πρώτης οριστικής

διαφορετικής - παραίτηση από δική + να υπάρχει πράξη

δικαστική οριστική: να σε φέρει έτσι οριστική ποινή

οριστικές παραίτητες: 284-285

Η αυτ. οριστική είναι ενώ απορριπτική, οπότε μετά την
τελεσιδικία υπάρχει να ορισθεί.

πράξη - παραδίδω της αίτησης οριστικής

516-517

επιδικασία κυριότητας του Υ: πρώτης (κύρια δόση β' πράξη)

Πρωτοδικία κυριότητας: το

υποβαίν + οι προέχουσες περιγραφές του υπέρ
του δικαίου για τα οποία περιγράφονται.
το ίδιο + οι κυρίως περιγραφές.

Ακόμα κι αν οι περιγραφές όσον αφορά την περιγραφή
τους κατά το πρώτο είναι το β' παύση

τύπος περιγραφή δεν μπορεί να οφείλεται το πρώτο
δεν ΑΠ.

ορίεται, πρόσθετη περιγραφή μπορεί να οφείλεται το
πρώτο δεν ΑΠ

Αν απαιτείται η αναγκαστική απόδοση, πλεονάζει το
δεδομένο + αναβιώνει η εκπαιδευτική. Το (Α) της
δικής καθίσταται και πάλι εκπαιδευτική.

Μετ' αυτής μπορεί να οφείλεται για πρώτη φορά
προσέχοντος πρόσθετη λόγω έκθεσης.

χρόνος διαφοράς από 4055 πρ 580 ΑΠ/ΑΔ
3 συνεπόμενες στην ΑΠ

στην αίτηση.

Το ακριβές τύπος να τριπλασιάζει τον υπο + να απορρίπτει
έκδοι + συχνά κατασκευάζονται. (αφ' όσον απαιτούνται περαιτέρω
ρω δεσφύγιστος)

ηχ' έκτακτη δικαιώματα

- 559 §1 κρίνεται ότι η συχνά είναι νόμιμα οφείλονται,
μετά των προσέχοντος του συχνά αναβιώνει.
(επιδόσεις ερμηνείας)

αυτὸ ἐστὶν ὁ ἔδ., αὐτὸ ἀποκρίνεται καὶ ἀρρριψή
ἐντὸς τοῦ ἰδίου λόγου. (ὡς ἐφ' ὅσον)

Περὶ τῆς ἀποδοτικῆς - διὰ τὴν ἀποδοτικὴν - ὡς
ἐφ' ὅσον.

- ὑποβίβει καὶ ποσοτικῶς ὅτι ἰσχυρὰ καὶ ἀποδοτικῶς ὅτι
αὐτὸ καὶ ἐφ' ὅσον τὴν ποσοτικὴν ἀποδοτικὴν
+ ποσοτικῶς ὅτι. (ἴσως?) ὅτι περὶ.

④ ὅταν ἡ ποσοτικὴν ἀποδοτικὴν καὶ τὴν ἀποδοτικὴν.
(ὅτι αὐτὸ ἐφ' ὅσον, αὐτὸ ἐφ' ὅσον, 60 ἔσονται τοῦ
ἂν εἴη ἐφ' ὅσον, ὅτι ἀποδοτικὴν ποσοτικῶς)

⑤ ὅταν ἡ ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ὅτι ἀποδοτικὴν: οἱ ἀποδοτικὴν
τῶν ποσοτικῶν καὶ λόγων ἀποδοτικῶν. ἀπὸ τοῦ 560

⑥ ἂν ἡ ἀποδοτικὴν ἀποδοτικὴν ὡς ἀποδοτικὴν, ἀποδοτικὴν
ἀποδοτικῶς. καὶ ὅτι τὸ 2 ἀπὸ τοῦ 560 καὶ τῶν ποσοτικῶν
καὶ τῶν ἀποδοτικῶν.

κατὰ τὴν ἀποδοτικὴν τὸ 2 ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς?

καὶ τὸ ἀποδοτικῶς, ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς
ἀποδοτικῶς ἀπὸ τοῦ ποσοτικῶς τῶν ἀποδοτικῶν.

ἂν ὅτι ἀποδοτικῶς τὸ 2 ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς.

- ὅτι ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς

- ὅτι ἀποδοτικῶς ἀπὸ τοῦ ποσοτικῶς 553 ἀπὸ 14

ἂν ἡ ἀποδοτικὴν ἀποδοτικῶς καὶ ἀποδοτικῶς ἀπὸ τοῦ ἀποδοτικῶς
τῶν ἀποδοτικῶν, ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ὅτι ἀποδοτικῶς ὅτι
ἀποδοτικῶς ἀπὸ τοῦ ἀποδοτικῶν, ἀποδοτικῶς ἀποδοτικῶς ὅτι
ἀποδοτικῶς ἀπὸ τοῦ.

— Μπορείται τότε + οπότε να προκύπτει λόγω
 επιπτώσεων (οπότε να προκύπτει λόγω αξιοσημείων)
 η ίδια κεραιότητα από;

από 2 από: πρωτόδικη, και των οπότε η ίδια
 της εδ.

Με αυτόν αναφέρεται προφανώς η β' βελία από
 πριν, όταν η εδ κινείται στην αξία της + οι λόγοι οπότε
 είναι, καθώς αυτή εξαρτάται και των πρωτόδικη
 από τον οπότε αυτοτελώς (Α) προφανώς

Ος λόγοι αναρ. προφανώς να μην αλλάξουν + των
 α βελίας + των β' βελίας

Αν η α βελία από είναι κεραιότητα, η εδ γίνεται
 δεκάτη με την ίδια + οπότε να προκύπτει λόγω αξιοσημείων

Ποια από κεραιότητα ως αναγκαστική;

η α βελία να εξαρτάται των αναγκαστικών με
 υπάρχει κεραιότητα τίτλος ηδη με υπάρχει κεραι-
 οτική διοικητική.

Παραμένει η πρωτόδικη, κεραιότητα → κεραιότητα
 προφανώς γι' αναγκαστική, η β' βελία.

ο αναγκαστικός η β' βελία με οπότε των αναγκαστικών, πως
 ηδη με κεραιότητα?

σε σχέση με αυτό αναφέρεται ότι των β' βελίας
 + αυτόν αναγκαστικός των κεραιότητας 56559.

→ επιβεβαιώ παραδεικτός η Τ ορεγκοστηκή
επείκειν?

Αν έχω επείκειν τίτλο, από ποίως κυριότητα
επείκειν^{στ} προς επίλεκτον ορεγκοστηκήν επείκειν?

Οχι όχι είναι άτυπη η ορεγκ. επείκειν. , όχι ορεγκοστηκή.
ή οχι επείκειν παλαιτική κυριότητα.

Αν ορεγκοστηκή ορεγκοστηκή, πηγε έχω ορεγκοστηκή.

Αν αν έχω ορεγκοστηκή οι προϋποθέσεις, επείκειν + παλαιτική
κυριότητα έχω άτυπη πρὸς ορεγκ. επείκειν.

Επιβεβαιώσω ενώ η επείκειν Τ υπέρ των οριών
επείκειν η επείκειν. Η Τ έχει επείκειν σε Φ υπό
των όρων της ορεγκοστηκής, ο Φ αν περπατάει στη δίκην,
όχι έχω και πάλι επείκειν.

Η Τ επείκειν επείκειν + αν επείκειν η επείκειν
των κυριότητα στη διαχωστική δίκην.

Η Τ τυπικά είναι διότι η επείκειν επείκειν^{υπέρ} της.
πρὸς ταύτα αν είναι οριός των επείκειν οριός
είναι ο Φ.

+ όρα η Τ αν κυριότητα

πρὸς όπως σε ζήτησή τη διαδοχική και σε επείκειν-
επείκειν^{στ} ως επιβεβαιώσω?

Να κυριότητα ο Φ, ως επείκειν, πηγε ο οριός
των οριός.

353

πως θεωρείται η επιρροή του νομοθετικού?

319

16x4 υπήρ + κτλ των προβ. που στοχεύουν στο το
ω6/κ' δικαστήριο.

κρίνεται το 325 τη. $\rightarrow 325\epsilon$ (225)

σημειώνεται ότι 16x4 το δικαστήριο και όρε και η
επιρροή του.

θεωρείται ότι υπάρχει σταθερή σχέση

$\rightarrow$ η 325 ο Φ μπορεί να υπολογιστεί + επιρροή του
+ τα συρρ. εκκρίνεται.

$$216 + 325$$

το $\textcircled{A} + \textcircled{B}$ αναφέρεται στην επιρροή των
στην επιρροή προς επιρροή και όχι στο επιρροή
στο τίτλο

$\hookrightarrow$ 325 ο τίτλος επιρροή διαφέρει $\rightarrow$ ΤΗΕ
στην επιρροή δεν επιρροήται η Τ, αλλά ο Φ .

~~καταλογιστεί~~ καταλογιστεί διαφέρει η. των επιρροών.

οι καταλογιστεί διαφέρει η. των επιρροών
υπ. καταλογιστεί + τα υποκείμενα της επιρροής
προς επιρροή

επιρροή + το επιρροή που νομοθετούν

μεταποικισμός + επιρροή + επιρροή

υπέρβαση τίτλου από επιρροή στην επιρροή (όχι η
προσδιορίζεται στην επιρροή προς επιρροή)

να οι τζακι υπηκοότητες σε προσδιορίζονται
στο τίτλο.

στον επόμενο προς έκδοση σε προσοφύεται αγκυ-
τρίνη + θηδινική, κάθε πού να απαιτείται
οδός έφωτα, κενό του κατορθώτος έφωτος, τίτλος
υπερπύριος

Ας υποθέσουμε τα υπόλοιπα των ερωτήσεων της εξέτασης:
~~Εκρίθηκε~~ υπό των ερωτήσεων προς εξέταση.

$$\gamma \rightarrow \psi$$

Πόσους; Επισίδως επήρην που ορίστηκαν να δώ
πρόσωπα, γι' το έργο που τα καλυπτούν, από ο
διαδικασία στ' έργο (κ. δ. δ.).

πραχολα ατμοσφαιρας ορατοτητας or επιβλεψιμη η T
χωρίς επιπλοκή στην ρυθμίση? 334 § 1 β
η περίπτωση δηλ. λείπει το τμήμα της από την αρχή

මගේ මව ඇතුළත් වූ ජාතික සේවයේ සේවය කරමිනි.

Εργασία Πολιτικής Οργάνωσης 8/6/19
14-16.

Εξέταση

Με βάση το περιεχόμενο
Νομολογίας - Ουσιολογίας, (B)

Διοικητικό κώδικα
πρωτόκολλο να προβλεπεί / επιλέγεται
(εγκριτική, δεδουλευμένη και το επιδόσκειο)

οργανική διοικητική
πρωτόκολλο προϋποθέτει
πρωτόκολλο.

(B) ΠΑ Εξέταση του για επιτηρητές αυτοεξέταση

και για πρωτόκολλο ο προβλεπεί / επιλέγεται / επιλέγεται

Εξέταση: Διοικητική ΔΚ. ΠΑ ΟΕΚΗΤΑ

Εξέταση ΠΑ Λαμβάνονται υπ αυτοεξέτασης
Εξέταση ΠΑ ΠΡΗ να προβλεπεί

- προβλεπεί εξέταση + εξετάσεις

Ας αυτό επιλέγεται και όχι, ΤΩ-Ο ΟΑΗΤΟ ΤΩ ΕΠΙΛΕΞ.
ΤΟ ΔΚ. ΔΕ ΤΩ ΛΟΡΗ ΥΠ ΤΩ.

ΕΠΙΛΕΞ Ο ΕΟΡ. ΟΑΗΤΑ - ΕΙΝΑΙ ΕΟ ΝΕ ΕΙΧΕ ΛΟΡΗ ΧΩΡΟ
ΘΑΧΟΝ ΠΑ ΑΥΤΗΤΡΑΧΙ - ΤΟ ΔΚ ΦΥΡΗ ΝΕ ΤΟ ΛΟΡΗ
ΥΠ ΤΩ ΑΥΤΗΤΡΑΧΙΤΩΣ.

Αποτική οργανιστική οργάνωση (ΑΠ) ορ. σφραγισμένη
δλ. σημαίνει ότι οργανισμός α (εργασία) οργανισμός
στο τορ ελόντο ελ. ελόντο

263 + 58f πρ το β' παρτί (παρτί 18-5-2018)
χρησμοί παρτί παρτί 18-5-2018

116 παρτί ελόντο - παρτί

αποτίο + ελόντο + τρς 18-5-2018

τορτί ελόντο, αλόντο + παρτί ελόντο ελόντο
τορτί ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο
τορτί ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο

παρτί: ελόντο ελόντο ελόντο

αλόντο + ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο
τορτί ελόντο ελόντο ελόντο

παρτί:

τορτί ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο

ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο

- ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο

ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο ελόντο

ελόντο

- Μπορεί να σπαστεί (πράξη) λόγω έλλειψης.

Βεβαιώς. είναι ένας πτυχός Ιακωβίτης

- Κετολαφρόσητο από το διδικοβήτο η κετοβόλη?

Κετοχρηστική έκδοξη → 330

Δηλ. παίρνει πόσο ας το ονομάσει

"Πω υποβάθρον re προτασάν" → οαηκηνήτε ας
 τίχερ αόβη λυρε
 ας ηπαγ. στου. της
 δίκης.

Δωμνηφίτης

οδκ. ηλντ → 32 υπέρχει, αλλυ τελύπηται από
 το διδικοβήτο.

Αποδόρκεση της έγκλει διασπρέσας του διδικοβήτο

- Προσέοια?

αρεφολέοντη. 544 #ΠολΔ έρωπος άγος
 ορατήται όχθια, από ανώτερη βία, re προέστη
 οπίως από το έχρητο ο Ιακωβίτης + re γον
 απαντήται ηηρατήρω απόδωξη (Πω re ανισό εντα-
 χήτως ζήωδη απότοχη.)

ΑΠ. ο Ιακ. η προέστη από το έχρητο δε χητοf re
 έχη προβόνη στως κετωτήρωf παρως.
 ο διδικοβήτος διόδκς ας θα υπρναε re το έχη
 προβόνη λόγω όχθιος ηηροπος.

14.06.2012

κ. Καρναρόπου

Φυτώνια (14.06.2012) - Θέρμη Φεβρουαρίου 2012

Ερώτημα α

Κύρος υποχρέωσης : 997 ΚΤΩΑΔ

Η μίσθων δεν είναι δίδεον

Η μίσθων είναι υποχρέωση, αλλιώς με αν γίνει μετά την υποχρέωση.

Μίσθων πριν την υποχρέωση : 1009 ΚΤΩΑΔ

→ 614 - 615 ΑΚ : προστατεύουν τον νέο υπήκοο έλαττα της μίσθωσης που μπορεί να είναι σημαντική

Η προαρχίως υποχρεωτική μίσθων δεν μπορεί να υπεριστάται ~~αυτή~~ (αυτήways μα να μην υποστηρίζει όπως η υποχρέωση).

Ερώτημα β

Έχω άμεση ευτέρεον. Δίνω ευτέρεον σε εμπειρογνώστη να συνετάξει ευτέρεον ανδοχίς μου θα συσταθεί σε υπή του αμυντικού του νόμου μας (εν Α).

Ερώτημα γ

Άμεση ευτέρεον, 943 ΚΤΩΑΔ

Δ Με ταχεία διαστατική επημέλεια του 936, μπορεί ο Δ να σφραγίσει κατά του Ε.

Εδώ υποτίθεται, βίον του 936 θα είναι η αντιστοιχία Συναίου αρίθμηση του Δ από τον Θ.

$$\Delta \rightarrow 69.1.5' + 936$$

Προβλεπόμενη διαφορά : θα προταχθεί η αντιστοιχία αρίθμηση του Δ

14.06.2012

κ. Τσιμπιδάκης

Πρωτοβουλία, 7.06.2012

Ερώτημα 10

Το πρόβλημα είναι η μαρτυρία κατάθεσης του Μ.

393 κτλ

Την κατάθεση του Μ θα την δώμε σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα.

→ ανατρέχει επί συμβάσεων την απόδειξη μεταρρύθμιση με έμπιστο έγγραφο. Στο πρωτότυπο έχουμε επιστολή + αναδιαπραγματεύσεις.

Η επιστολή είναι στη Α προς Β, από 447.

Ο ευδοκίμος δεν μπορεί να παρουσιάσει έγγραφο που συνέταξε ο ίδιος.

Εδώ, κρίνουν, η επιστολή στη διαμεσολάβηση Α είναι μεν ιδιωτικό έγγραφο, δεν έχει, όμως, αποδεικτική δύναμη ως προς την προνομία, η ίδια.

Επιστολή κατά 339 → αποδεικτικό μέσο που δεν

πρέπει ως όρος του νόμου (270^{§2} ΚΤΣΑΔ)
(ενώ διμ. τευτήρια η.χ. καταθέσει παρτωρων
από παρτωρων διμ.)

Άρα δεν αρκεί για να αποδείξει κατάσταση σύμβασης
Δ Συμ/μ : δεν αναφέρεται σε καταρτισθείσα
σύμβαση (313) . είναι ανακριβές
Άρα ούτε αυτή απορρίπτεται σε 393. §1

Συνεπώς, απόδειξη στη συμβάσεως δεν έχουμε.
(Πρώτα πήρε σε 393, αλλιώς πήρε με δελ.
επαρυσών κι έπειτα πήρε σε 394: γαυρέσει).

Υπάρχουν παρατηρήσεις

- Έχω εμπορική διαφορά

«Αρχή έγγραφης απόδειξης» : υπάρχει έγκυρο έγγραφο
αλλά δεν δηλώνεται πότε διμ. η αποδ. έγινε
Για να φέρει ο διάδικος (που φέρει το βάρος
απόδειξης) στο απαιτούμενο μέτρο θα φέρει και μέτρο

Δ Η επιστολή δεν αποδεικνύει, δεν αποτελεί βάση
(44r)

Δ Συμ/μ είναι αξιόγραφο, είναι έγκυρο έγγραφο.
έχει πότε απόδεικτικό ισχύ. Δηλώνεται,
όμως αρχή έγρ. απόδ? Όχι,
Έχω μία πιθανότητα, ότι υπορπίνεται λάθος
έναν στον (πώληση). Έχω αρχή έγγραφης
απόδειξης. → φέρει Μ (μάρτυρας), για πώληση
διμ. η.χ. η.χ.

Αρα ο λόγος αείξεως είναι αβάσιμος.

Αρκετά το 394.1.α', δεν χρειάζεται να πάω στο δ'.

Ερώτημα β

Ο Β προκρίνει την ένσταση ειουσιμότητας σε α' βαθμό → απορρίπτεται. Μπορεί να είναι λόγος έφεση

525 - 526 - 527

→ 525 : αναφέρεται στα αιτήματα. Σύνδεση με 223.
επιβεβαιώνει τον καώνα του άρθρου 12.
[Εξαιρέσεις : υπέρια παρέμβαση (79 ΚΤΣΑΔ)
→ Δεν μπορώ να προσέσω αιτήματα

→ 526 σύνδεση με 224

→ 527β3 (παράδειγμα προβολή νέων πραγμάτων ισχυρισμών)
↳ συνδέεται με 269.

Εδώ, η ένσταση ειουσιμότητας προκύπτει και απορρίπτεται. Το 527 όμως το εφαρμόζω με βάση για ^{ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ} ισχυρισμούς που δεν προτάθηκαν σε α' βαθμό, αλλά και για τους αναπαράζυντες προβλεπόμενους.

(αυτοτελείς πραγμ. ισχυρισμοί από πλευρά ελεγκτή είναι οι ενστάσεις και όχι η άρνηση)
Από πλευρά ελεγκτή είναι η βάση ενστάσεων.
Αρα, εφαρμόζω 527

ⓧ Δεν καταλαμβάνονται αυτές που εφετάσαν
σαν και απορρίφθηκαν ως αβόσιμες.

- Αν υπήρχε αβόσιμη ^{αυτή}, τότε ο επαγόμενος
θα σημειώσατο στο έφσον, δι' επαφίκε
το 52f.

ප්‍රභූත ව්‍යාපාර 22/06/2022 14-16
විෂයය.

αριθμητική στατιστική: ο στατιστικός το
η εμπειρία της δικ. ουσ.

Λειτουργία: καθιέρωση της διατήρησης της από την
 λειτουργία της για τη διατήρηση της
 ενέργειας που + της ελαστικής της
 της ενέργειας που.

Ελαιών + go to ελαιόλαδο for oil.
 Δε συμπληρώσει δεύτη. go to κατ'όσον στοιχείο
 του δι'αρκούν ανθρώπων

Uzajamno korisno paži se to olakšati i malo

To make sure that everything was OK -
 happy.

16234 με τους τακτικούς του με οργανωμένη
ομάδα

Arbeitsplan des Künftigen ist wichtig.
Zuerst in festen Grundlagen

Ο παππός χορηγούσε τις ταξιδιάρικες στο το δίδυμο
+ γιόρτι για μεταφράσεις δική να είναι όντως.

15/3/2009
28/3/2012

Καθ.: Γ. Ορφανίδης, Επ. Καθ.: Σ. Πανταζόπουλος, Λεκτ. Γ. Σινανίδης

Αθήνα, 08.09.2009

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2009

(ΚΛΙΜΑΚΙΟ Μ-Ω)

Κατηφόρος

Θέμα 1°: Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθεί ο Β να του καταβάλει το ποσό των 20.000 ευρώ από ενδοσυμβατική ευθύνη και το ποσό των 40.000 ευρώ από αδικοπράξια (φθορά ξένης ιδιοκτησίας). Το Δικαστήριο δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη για την απαίτηση από την ενδοσυμβατική ευθύνη και κήρυξε προσωρινώς εκτελεστή την απόφαση ως προς αυτήν. Κατά τα λοιπά απέρριψε ως ουσία αβάσιμη την αγωγή του Α για τη συγκεκριμένη αξίωση. Για την απαίτηση από την αδικοπράξια το Δικαστήριο ανέστειλε με την ίδια απόφαση τη συζήτηση της αγωγής μέχρι να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση από το ποινικό δικαστήριο για το σχετικό έγκλημα της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας. Ο Α άσκησε έφεση κατά της απόφασης στο μέτρο που απέρριψε την αγωγή. Ζήτησε να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να γίνει δεκτή η αγωγή του και κατά το υπόλοιπο μέρος της. Παράλληλα, με την ίδια έφεση προσέβαλε και το κεφάλαιο της απόφασης του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που είχε αναστείλει την εκδίκαση της αγωγής ως προς την απαίτηση από την αδικοπράξια, ισχυριζόμενος ότι έσφαλε το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ως προς τη διάταξη της αναστολής της δίκης. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο εκδικάζοντας την έφεση του Α δέχεται ότι δεν νομιμοποιείται ενεργητικά για την άσκηση της αγωγής και εξαφανίζοντας την απόφαση απέρριψε την αγωγή ως απαράδεκτη ως προς την αξίωση από την ενδοσυμβατική ευθύνη. Ως προς την απαίτηση από αδικοπράξια απέρριψε την έφεση του εκκαλούντος ως ουσία αβάσιμη, δεχόμενο ότι καλώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο ανέστειλε τη δίκη. **Ερωτάται: α)** Παραδεκτώς προσβάλλεται με έφεση η απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου από τον Α ως προς τα δύο σκέλη της (ενδοσυμβατική ευθύνη και αδικοπράξια); **β)** Είναι ορθή η απόφαση του εφετείου κατά το σκέλος της αποδοχής της έφεσης και απόρριψης της αγωγής ως απαράδεκτης ως προς την απαίτηση από ενδοσυμβατική ευθύνη;

Θέμα 2°: Ο καθού η εκτέλεση οφειλέτης Ο προσέβαλε με ανακοπή τον πλειστηριασμό ακινήτου του, ο οποίος πραγματοποιήθηκε στη Λάρισα. Την ανακοπή του την άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών, όπου βρίσκεται η κατοικία του. Την ανακοπή έστρεψε κατά του επισπεύδοντος Ε και του υπερθεματιστή Υ. Οι λόγοι της ανακοπής αναφέρονταν: α) στην ανυπαρξία της εναντίον του απαιτήσεως του επισπεύδοντος δανειστή και β) στο γεγονός ότι η διαδικασία του πλειστηριασμού άρχισε, αντί στις 12 που προέβλεπε ο νόμος, στις 12.30 μ.μ. **Ερωτάται: α)** Υπάρχει καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα του δικαστηρίου της ανακοπής; **β)** Είναι παραδεκτοί και νόμιμοι οι λόγοι της ανακοπής; **γ)** Τι είδους ομοδικία δημιουργείται μεταξύ Ε και Υ; Ποια θα ήταν η συνέπεια αν η ανακοπή δεν είχε απευθυνθεί και κατά του Ε;

Θέμα 3°: Ο Α άσκησε στο αρμόδιο δικαστήριο αγωγή κατά του Β με αίτημα να του καταβάλει το ποσό των 50.000 ευρώ που του όφειλε από σύμβαση πωλήσεως. Ο Β αρνήθηκε την ιστορική βάση της αγωγής και ζήτησε την απόρριψη της αγωγής. Εκδόθηκε απόφαση που απέρριψε ολοσχερως την αγωγή επειδή το δικαστήριο δεν διαπίστωσε την κατάρτιση έγκυρης σύμβασης πωλήσεως. Ο Α άσκησε έφεση για κακή εκτίμηση αποδείξεων ενώ παράλληλα πρόβαλε με την έφεση τον ισχυρισμό ότι δικαιούται το συγκεκριμένο ποσό με βάση και τον αδικαιολόγητο πλουτισμό. Με τις προτάσεις του ο Β ζήτησε την απόρριψη της εφέσεως, αρνήθηκε και πάλι την ιστορική βάση της αγωγής και επικουρικώς πρότεινε την ένσταση παραγραφής. Εκδόθηκε απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου που διαπίστωσε μεν την κατάρτιση της πωλήσεως, έκανε όμως δεκτή την ένσταση παραγραφής, γι αυτό και απέρριψε την έφεση. Παράλληλα, απέρριψε ως ουσία αβάσιμο τον ισχυρισμό για αδικαιολόγητο πλουτισμό που είχε προβάλει ο Α. **Ερωτάται: α)** Παραδεκτώς έλαβε υπόψη του την ένσταση παραγραφής το δικαστήριο; **β)** Έχει έννομο συμφέρον για άσκηση αναιρέσεως ο Β σε σχέση με τις παραδοχές του Εφετείου; **γ)** Παραδεκτώς ασχολήθηκε το δικαστήριο με τον ισχυρισμό περί αδικαιολογήτου πλουτισμού; **ΟΧΙ!** (άρα ιδρύεται λόγος αναιρέσεως).

Από τα τρία θέματα να απαντηθούν τα δύο. Επιτρέπεται η χρήση ασχολίαστων κωδίκων.

3ηκή διακρίση
των αφροσύ
2x πράτυμ
γέτιση
63/1000 του α β γ.
αφρ, καλως.

29/03/2012.
4οσημόρηγ.
26/04/2012.

Καθηγητής κ. Γ. Ορφανίδης
Επικ. Καθηγητής κ. Κ. Πολυζωγόπουλος
Επικ. Καθηγήτρια κ. Φλ. Τριανταφύλλου
Λέκτορες κ.κ. Γ. Σινανίδης - Ι. Δεληκωστόπουλος

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Αθήνα, 01-03-2012

Θέμα 1°

Ο Α άσκησε κατά του Β αγωγή από αδικοπραξία με αίτημα την καταβολή 300.000 ευρώ. Η αγωγή έγινε δεκτή. Ο Β άσκησε έφεση με λόγο την εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και προέβαλε για πρώτη φορά και χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις με την έφεση ως λόγο εφέσεως τον ισχυρισμό ότι ο Α από υπαιτιότητά του δεν συνέβαλε στον περιορισμό της ζημίας που υπέστη. Το Εφετείο απέρριψε την έφεση του Β χωρίς να εξετάσει τον ισχυρισμό του περί υπαιτιότητας του Α. Στη συνέχεια ο Α επέδωσε στον Β την Τετάρτη 16 Νοεμβρίου 2011 αντίγραφο του απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση. Τη Δευτέρα, 21 Νοεμβρίου 2011, επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση σε σχέση με την επιδικασθείσα απαίτησή του κατά του Β σε ακίνητο κυριότητας του Γ. Στο ακίνητο ο Γ είχε παραχωρήσει προς τον Α υποθήκη υπέρ του Β (ΑΚ 1257,1265). Ο Β άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2011 ανακοπή με αίτημα την ακύρωση της αναγκαστικής κατάσχεσης για τους ακόλουθους λόγους: α) η απαίτηση για την ικανοποίηση της οποίας επισπεύδεται η αναγκαστική κατάσχεση είχε παραγραφεί πριν από την άσκηση της αγωγής αλλά ο δικηγόρος του από αμέλεια παρέλειψε να προτείνει τον σχετικό ισχυρισμό και σε κάθε περίπτωση η απαίτηση είχε εξοφληθεί μετά τη συζήτηση της εφέσεως και πριν από την έκδοση της εφετειακής απόφασης, όπως αποδεικνύεται από την εξοφλητική απόδειξη που ο Β προσκομίζει. β) δεν τηρήθηκε η νόμιμη προθεσμία για την επιβολή της κατάσχεσης. γ) η έκθεση κατάσχεσης δεν είχε επιδοθεί στον Γ, δ) είχε ήδη ασκηθεί αναίρεση κατά της τελεσίδικης απόφασης.

Ο Α απάντησε ως προς τον υπό το στοιχείο β) λόγο ανακοπής ότι ο Β δεν υπέστη βλάβη και ως προς τον υπό στοιχείο γ) λόγο ότι δεν νομιμοποιείται να τον προτείνει.

Ερωτάται : 1. Παραδεκτά προτείνεται και κατά τα δύο σκέλη του ο πρώτος λόγος (υπό στοιχείο α) της ανακοπής ; 2. Ασκήθηκαν εμπρόθεσμα οι υπό τα στοιχεία β) και γ) λόγοι ανακοπής ; Κρίνετε τους ισχυρισμούς του Α ως προς τους ανωτέρω λόγους. 3. Ποια η σημασία της άσκησης αναίρεσης από τον Β για την πορεία της αναγκαστικής εκτέλεσης ; 4. Στοιχειοθετείται εν προκειμένω λόγος αναίρεσης ;

4. όχι, + απεργασίας. προβα. για
1η φορά στο εφετείο 59f
Θέμα 2°

4. όχι 56522, η ακύρωση η κατά της τελεσίδικης

Ο Α άσκησε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών διεκδικητική αγωγή κατά του Β σε σχέση με αγρόκτημα του που βρίσκεται στην Χαλκίδα και το οποίο κατά τους ισχυρισμούς του κατέχεται παρανόμως από τον Β. Στην αγωγή ο Α ισχυρίζεται, ότι απέκτησε την κυριότητα του ακινήτου δυνάμει αγοραπωλησίας, που είχε καταρτίσει νομίμως στο παρελθόν με τον Γ, η οποία περιεβλήθη το νόμιμο τύπο και μεταγράφηκε στα βιβλία μεταγραφών. Ο εναγόμενος Β ζήτησε με τις προτάσεις του την απόρριψη της αγωγής. Ειδικότερα, ισχυρίζεται ότι : α) η κυριότητα του ακινήτου ανήκε πάντα στον ίδιο τον Β με αποτέλεσμα ο Α να μην έχει καταστεί ποτέ κύριος και ότι β) σε προηγούμενη δίκη με αντικείμενο την προστασία της νομής για το ίδιο ακίνητο είχε απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη σχετική αγωγή του Α εναντίον του. Στην απόφαση ρητά αναφέρεται η έλλειψη κυριότητας του Α, κάτι που δεσμεύει το παρόν Δικαστήριο. Ο Α με την προσθήκη - αντίκρουση που κατέθεσε νομίμως αρνήθηκε τους ισχυρισμούς του Β. Σημειώνεται ότι στη

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ

δίκη άσκησε παρέμβαση υπέρ του ενάγοντος Α ο Γ με την ιδιότητα του πωλητού του ακινήτου. Το Δικαστήριο προβληματίσθηκε για το θέμα της αρμοδιότητας, όμως ενόψει και της μη εναντιώσεως του Β εισήλθε στο στάδιο των αποδείξεων για το αμφισβητούμενο θέμα της κυριότητας. Το Δικαστήριο δεν μπόρεσε να σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση, καίτοι εξάντλησε όλα τα αποδεικτικά μέσα. Έκανε δεκτή την αγωγή, καταδίκασε τον εναγόμενο στην απόδοση του ακινήτου και για την περίπτωση της μη συμμορφώσεως τον καταδίκασε σε χρηματική ποινή 30.000 ευρώ και προσωπική κράτηση τριών (3) μηνών. Η απόφαση κατέστη τελεσίδικη λόγω μη ασκήσεως ενδίκων μέσων.

Ερωτάται : 1. Ορθώς αντιμετώπισε το θέμα της αρμοδιότητας το Δικαστήριο ; 2. Ως προς την ουσία της υποθέσεως έκρινε ορθώς το Δικαστήριο ενόψει του γεγονότος ότι δεν μπόρεσε να σχηματίσει πλήρη δικανική πεποίθηση για το θέμα της κυριότητας ; 3. Έπρεπε να ληφθεί υπόψη η εκδοθείσα απόφαση για την νομή που επικαλέσθηκε ο Β στην υπό κρίση υπόθεση ; 4. Παραδεκτώς άσκησε παρέμβαση ο Γ στη δίκη υπέρ του Α ; 5. Είναι νόμιμα τα μέσα αναγκαστικής εκτελέσεως που διατάχθηκαν με την απόφαση ;

Δικαιότητα = στοιχείο της ιδιότητας βάσης της αγωγής
Βάρος στο ενάγοντα - ως σε πληρωμή το δικ - αλληγορία της αγωγής

Οι απαντήσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες. Από τα δύο θέματα να απαντηθεί το ένα. Επιτρέπεται η χρήση κωδίκων. Καλή επιτυχία !

ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΣΤ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II»

ΘΕΜΑ I

Ο Α ασκεί αγωγή κατά της ετερόρρυθμης εταιρείας Ε, με την οποία ζητεί την καταβολή αφενός του ποσού των 100.000 ευρώ ως αποζημίωση λόγω αδικοπραξίας και αφετέρου του ποσού των 80.000 ευρώ λόγω δανείου, που κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό. Στη δίκη σε πρώτο βαθμό παρεμβαίνει υπέρ της Ε ο ετερόρρυθμος εταίρος της Τ. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο επιδικάζει στον Α το αιτηθέν ποσό της αποζημιώσεως με απόφαση που κηρύσσεται προσωρινά εκτελεστή, ενώ απορρίπτει ως νόμω αβάσιμο το αίτημα της αγωγής περί καταβολής του ποσού του δανείου. Στις 30.3.2009 ο Α επιδίδει στην Ε αντίγραφο του απογράφου της καταψηφιστικής αποφάσεως του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου με επιταγή προς εκτέλεση. Στις 10.4.2009 ο Ε.Ε. της Ε, Τ ασκεί έφεση κατά της καταψηφιστικής αποφάσεως παραπονούμενος για εσφαλμένη κατά τη γνώμη του αποδοχή του αιτήματος της αγωγής ως προς αποζημίωση ως βάσιμη και αγωγικού αιτήματος. Στις 20.4.2009 ο Α ασκεί αντέφεση κατά του απορριπτικού, του αιτήματός του προς καταβολή του ποσού του δανείου, κεφαλαίου της αποφάσεως. Κατά την εκδίκαση εφέσεως και αντεφέσεως (ο Τ) προς υποστήριξη της εφέσεώς του προβάλλει για πρώτη φορά την ένσταση της παραγραφής της αδικοπρακτικής αξιώσεως του Α. Στις 30.9.2009 ο Α επιβάλλει κατάσχεση σε ακίνητο της Ε. Ο αναγκαστικός πλειστηριασμός ορίζεται να διενεργηθεί στις 30.11.2009. Στις 30.10.2009 η Ε ασκεί ανακοπή κατά της κατασχέσεως επικαλούμενη την παράτυπη και ως εκ τούτου άκυρη επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση, καθώς και την ύπαρξη συντρέχοντος πταίσματος του Α, που καθιστά επιβεβλημένη τη μείωση της αδικοπρακτικής αξιώσεώς του σε ποσοστό 50 % (ΑΚ 300). Κατά την εκδίκαση της ανακοπής προς απόδειξη του ισχυρισμού περί συντρέχοντος πταίσματος του Α καταθέτει ο μάρτυρας Μ.

Ερωτάται: α) Ασκείται παραδεκτά η έφεση του Τ; β) Ασκείται παραδεκτά η αντέφεση του Α; γ) Προβάλλεται παραδεκτά η ένσταση παραγραφής από τον Τ; δ) Είναι παραδεκτοί οι λόγοι της ανακοπής της Ε;

ΘΕΜΑ II

Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών με απόφασή του που δημοσιεύθηκε στις 10.1.2007 απέρριψε την καταψηφιστική αγωγή του Α κατά του Β που είχε αίτημα την καταδίκη του τελευταίου στο ποσό των 500.000 ευρώ για αποζημίωση. Ο Α ασκεί στις 9.3.2007 αναψηλάφηση κατά της αποφάσεως αυτής επικαλούμενος πλαστότητα της προσβαλλομένης αποφάσεως, επειδή μετά τη συζήτηση της υποθέσεως στις 27.6.2006 ο πρωτοδίκης Π που μετείχε στη σύνθεση του δικαστηρίου προήχθη σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Ναυπλίου (και ανέλαβε υπηρεσία από 1.12.2006) και επομένως ούτε μπορούσε να συμμετάσχει στη σύνθεση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, όταν έλαβε χώρα η διάσκεψη του δικαστηρίου στις 15.12.2006 και η δημοσίευση της αποφάσεως στις 10.1.2007, ούτε και να υπογράψει τη σχετική δικαστική απόφαση. Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών απέρριψε την αίτηση αναψηλάφησης ως απαράδεκτη με απόφαση που δημοσιεύθηκε στις 15.10.2008. Ο Α άσκησε αναίρεση κατά της τελευταίας αυτής αποφάσεως στις 12.11.2008.

Ερωτάται: Τι δικονομικά προβλήματα ανακύπτουν και ποία πρέπει να είναι η απόφαση του Αρείου Πάγου κατά τη γνώμη σας;

ΘΕΜΑ III

Ο Α άσκησε κατά της ομόρρυθμης εταιρείας Ε αγωγή με αίτημα να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της Ε να του καταβάλει το ποσό των 100.000 ευρώ ως υπόλοιπο τιμήματος πωλήσεως ενός μηχανήματος. Το δικαστήριο απέρριψε την αγωγή ως αόριστη. Ο Α άσκησε εμπροθέσμως έφεση κατά της πρωτοβάθμιας αποφάσεως ως προς την απόρριψη της αγωγής του, ισχυριζόμενος ότι αυτή ήταν επαρκώς ορισμένη. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο δέχθηκε την έφεση και εξαφάνισε την πρωτοβάθμια απόφαση. Στη συνέχεια, δικάζοντας την υπόθεση κατ' ουσίαν, έκανε δεκτή την αγωγή στο σύνολό της, καταδικάζοντας την Ε να καταβάλει στον Α το ποσό των 100.000 ευρώ, ως οφειλόμενο τίμημα πωλήσεως. Η Ε άσκησε αναίρεση επικαλούμενη ότι η αγωγή του Α έπρεπε να απορριφθεί ως αόριστη. Με βάση την τελεσίδικη απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ο Α επέσπευσε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της προσωπικής περιουσίας του ομόρρυθμου εταίρου (της Ε) Γ. Ο Γ άσκησε ανακοπή κατά της εκτελέσεως αντιτάσσοντας α) ότι ακύρως επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος του, αφού η απόφαση δεν είχε εκδοθεί και κατ' αυτού και β) ότι εξόφλησε τις απαιτήσεις της Ε αμέσως μετά την έκδοση της αποφάσεως του εφετείου, προς απόδειξη δε του συγκεκριμένου ισχυρισμού του επικαλέστηκε τη μαρτυρία του φίλου του Φ.

Ερωτάται: (α) Είναι ορθή η απόφαση του εφετείου; (β) Σε ποιον λόγο αναίρέσεως αναφέρεται η Ε; (γ) Υπάρχει άλλος λόγος αναίρέσεως που θα μπορούσε παραδεκτώς και νομίμως να προταθεί ενόψει των παραδοχών της αποφάσεως του εφετείου; (δ) Πώς κρίνονται οι ισχυρισμοί του Γ;

Από τα τρία θέματα θα δοθούν απαντήσεις στα δύο. Επιτρέπεται χρήση νομοθετικών κειμένων (ΚΠολΔ, Οργανισμός Δικαστηρίων, ΑΚ, ΕΝ κλπ.). Τα φορητά τηλέφωνα πρέπει να είναι τελείως απενεργοποιημένα και να είναι μέσα σε τσάντες.

Καλή επιτυχία

Αθήνα, 18-05-2012

8/6/2012

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

I. Ενστάσεις ως πραγματικοί ισχυρισμοί και μέσο άμυνας.

- α) Ουσιαστικές - δικονομικές

- β) Γνήσιες – καταχρηστικές. Γνήσιες αποκαλούνται οι ενστάσεις που στηρίζονται σε αντίπαλο ουσιαστικό δικαίωμα, ασκούνται δε με ρητή δήλωση. Καταχρηστικές είναι οι ενστάσεις που δεν θεμελιώνονται σε αντίπαλο ουσιαστικό δικαίωμα. Η δήλωση στην περίπτωση των γνησίων ενστάσεων μπορεί να γίνει και εξωδίκως. Δεν απαιτείται δηλαδή να γίνει με διαδικαστική πράξη στο πλαίσιο δίκης. Είναι ζήτημα του ουσιαστικού δικαίου να κρίνει αν μια συνέπεια επέρχεται κατόπιν ενστάσεως ή αυτοδικαίως (κατά την κρατούσα γνώμη ή αποδυνάμωση του δικαιώματος προϋποθέτει λ.χ. προβολή ενστάσεως και δεν επέρχεται αυτοδικαίως). Ένα διαφορετικό θέμα είναι ο τρόπος συλλογής του πραγματικού υλικού από το δικαστήριο. Αυτό το θέμα κρίνεται από το δικονομικό δίκαιο, δηλαδή την αρχή της συζητήσεως και την αρχή της αυτεπαγγέλτου ενεργείας του δικαστηρίου. Στις καταχρηστικές ενστάσεις τα πραγματικά περιστατικά που τις θεμελιώνουν λαμβάνονται υπόψη αν έχουν προβληθεί από ένα των διαδίκων έστω και αν δεν είναι ο ωφελούμενος διάδικος.

- γ) Αυτοτελείς - μη αυτοτελείς. Αυτοτελείς είναι οι γνήσιες ενστάσεις που δεν εξαρτώνται από άλλο ουσιαστικό δικαίωμα, ασκούνται δε αποκλειστικά με ένσταση. Μη αυτοτελείς είναι οι γνήσιες ενστάσεις που στηρίζονται σε ουσιαστικό δικαίωμα το οποίο μπορεί να ασκηθεί και αμυντικά και επιθετικά με κύρια αγωγή.

- δ) Ανατρεπτικές - αναβλητικές. Οι καταχρηστικές ενστάσεις είναι ανατρεπτικές ενώ οι γνήσιες είναι ή ανατρεπτικές ή αναβλητικές με κριτήριο αν καταλύεται οριστικά το αντίπαλο δικαίωμα ή επέρχεται πρόσκαιρη παράλυση του.

Με βάση τα παραπάνω η ένσταση παραγραφής θεωρείται γνήσια, αυτοτελής και ανατρεπτική. Η ένσταση του άρθρ. 281 ΑΚ θεωρείται κατά την κρατούσα γνώμη γνήσια, αυτοτελής και ανατρεπτική. Οι ενστάσεις των άρθρ. 325 και 440 ΑΚ θεωρούνται γνήσιες, μη αυτοτελείς και ανατρεπτικές. Η ένσταση του άρθρ. 1095 ΑΚ θεωρείται γνήσια, μη αυτοτελής, αναβλητική. Οι ενστάσεις των άρθρ. 127 και 138 ΑΚ θεωρούνται καταχρηστικές.

- ε) Διάκριση γνησίων αυτοτελών από γνήσιες μη αυτοτελείς ενστάσεις.

Οι δεύτερες ασκούνται και με αυτοτελή αγωγή, δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο αν δεν προταθούν και κατά μια άποψη προβληθείσες δημιουργούν εκκρεμοδικία, εξοπλίζονται με δεδικασμένο κατ' άρθρ. 331 ΚΠολΔ. Ωστόσο κατά νόμο η αντιμετώπιση αυτή επιφυλάσσεται μόνο για την ένσταση συμψηφισμού (221 παρ.2, 322 παρ. 2). Αντίθετα, οι πρώτες δεν ασκούνται με αγωγή αυτοτελή, καλύπτονται από το δεδικασμένο αν δεν προταθούν και το πραγματικό γεγονός που τις στηρίζει είναι αντικείμενο αποδείξεως.

στ) Διάκριση γνησίων μη αυτοτελών ενστάσεων από καταχρηστικές ενστάσεις.

Οι καταχρηστικές ενστάσεις δεν υπόκεινται σε παραίτηση και λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο αν έχουν προβληθεί νομίμως τα πραγματικά γεγονότα που τις στηρίζουν. Καταλαμβάνονται από το δεδικασμένο (άρθρ. 330 και 933 παρ. 3).

Αντιθέτως είναι δυνατή η παραίτηση από γνήσια μη αυτοτελή ένσταση, το δικαστήριο δεν μπορεί να τις λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως και αν δεν προταθούν δεν καλύπτονται από το δεδικασμένο.

ζ) Διάκριση και ομοιότητες γνησίων αυτοτελών ενστάσεων και καταχρηστικών

Οι γνήσιες ενστάσεις που είναι αυτοτελείς δεν μπορούν να είναι αντικείμενο αυτοτελούς αγωγής ούτε η διαπίστωση τους εξοπλίζεται με δεδικασμένο, καλύπτονται δε από τη διάταξη του άρθρ. 330. Στο σημείο αυτό έχουν την ίδια αντιμετώπιση όπως οι καταχρηστικές ενστάσεις. Διαφέρουν όμως ως προς την δυνατότητα παραιτήσεως και ως προς την αυτεπάγγελτη λήψη εκ μέρους του δικαστηρίου. Οι γνήσιες αυτοτελείς ενστάσεις είναι δεκτικές παραιτήσεως και το δικαστήριο δεν μπορεί να τις λάβει υπόψη αυτεπαγγέλτως.

II. 330 και απόρριψη μη αυτοτελούς γνήσιας ενστάσεως ως αόριστης (π.χ. συμψηφισμός). Κατά την ορθότερη γνώμη δε δημιουργείται δεδικασμένο.

III. αρνητική αναγνωριστική αγωγή – κρίσιμη η ιστορική αιτία (Άρειος Πάγος). Η απόρριψη της αρνητικής αναγνωριστικής αγωγής δεν επενεργεί ως αναγνώριση της αρνούμενης από τον ενάγοντα και επικαλούμενης από τον εναγόμενο εννόμου σχέσεως.

IV. χρόνος προβολής ισχυρισμών ως η σημαντικότερη προϋπόθεση για το παραδεκτό αυτών (269).

V. ουσιαστικοί περιορισμοί στην επίκληση πραγματικών ισχυρισμών: α) τήρηση του καθήκοντος αληθείας (άρθρ. 116). β) απαγόρευση αυθαίρετης προβολής ισχυρισμών, προβολής δηλαδή ισχυρισμών χωρίς έρεισμα ή ενδείξεις βασιμότητας. *τοχάως*

VI. το ορισμένο και η πληρότης των πραγματικών ισχυρισμών : α) απαιτήσεις του άρθρ. 262. Η ένσταση αντιμετωπίζεται ως αγωγή. β) ιδιαίτερη αντιμετώπιση των νομικά ενδεδυμένων πραγματικών ισχυρισμών.

Η εταιρεία Α άσκησε το 2005 αγωγή κατά της ανωνύμου εταιρείας Β με αίτημα να καταδικασθεί να της καταβάλει το ποσό των 30.000 ευρώ από πώληση προϊόντων. Κατά την αγωγή η Α είχε πωλήσει τα εμπορεύματα επί πιστώσει στην εταιρεία Γ, στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της οποίας υπεισλήθε λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση η Β ως οιονεί καθολική διάδοχος αυτής. Κατά τη συζήτηση η Β αρνήθηκε την οφειλή. Η αγωγή έγινε δεκτή στη βάση μαρτυρικής καταθέσεως του Μ, υπευθύνου λογιστηρίου της Α. Η Β άσκησε έφεση που απερρίφθη με την έκδοση της υπ' αριθμ. 30/2009 αποφάσεως του ΕφΑθ. Η Α επέσπευσε στη συνέχεια αναγκαστική εκτέλεση για την είσπραξη της απαιτήσεως. Προς αποτροπή της η Β κατέβαλε εντόκως το οφειλόμενο ποσό. *στο Γ*

Κατά την τακτοποίηση του εμπορικού αρχείου της Γ ο προϊστάμενος λογιστηρίου της Β ανευρίσκει εξοφλητική απόδειξη της Α. Το χρέος είχε εξοφληθεί το 2006, μετά τη συζήτηση της υποθέσεως στον πρώτο βαθμό και πριν την έκδοση της πρωτοδίκου αποφάσεως.

Η Β ενόψει αυτής της εξελίξεως εξετάζει τα εξής : α) να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως κατ' άρθρ. 919 ΑΚ και αγωγή αδικαιολογήτου πλουτισμού κατ' άρθρο 904 ΑΚ, β) να υποβάλει έγκληση για ψευδομαρτυρία του Μ και να ασκήσει αγωγή αναψηλαφήσεως, γ) να συμψηφίσει ανταπαίτηση της κατά απαιτήσεως της Α από άλλη αιτία και δ) να ασκήσει αναψηλάφηση με βάση την εξοφλητική απόδειξη.

1) Χρονικά όρια προβολής πραγματικών ισχυρισμών (269, 527, 330 ΚΠολΔ)

2) Έμμεσοι τρόποι διασπάσεως δεδικασμένου (919, 904, 914 ΑΚ, 333 ΚΠολΔ)

3) Αναψηλάφηση, αναίρεση και επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση (152) ως δικονομικοί τρόποι διασπάσεως του δεδικασμένου.

4) Προθεσμία αναψηλαφήσεως (545)

5) Ανεύρεση εγγράφου – Ανώτερη βία – Έννοια αυτών (544 αριθμ. 7)

6) Χρονικά όρια δεδικασμένου

4270000 25/5/2012.

Αθήνα, 06.11.2011

ΓΡΑΠΤΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II» - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2011

Θέμα 1^ο: Ο Α άσκησε αγωγή κατά του Β και ζήτησε να υποχρεωθεί να του καταβάλει το ποσό των 100.000 ευρώ ως αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία που υπέστη στο αυτοκίνητό του, όταν αυτό συγκρούστηκε με αποκλειστική υπαιτιότητα του Β με δικό του αυτοκίνητο. Μεταγενέστερα άσκησε ο Α άλλη αγωγή κατά του Β και ζήτησε να υποχρεωθεί αυτός να του καταβάλει το ποσό του 40.000 ευρώ για μείωση της αξίας του αυτοκινήτου του και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο συνεκδίκασε τις αγωγές αυτές και δέχθηκε εν μέρει την πρώτη αγωγή και υποχρέωσε τον εναγόμενο να καταβάλει στον Α το ποσό των 60.000 ευρώ, ενώ για τη δεύτερη διέταξε πραγματογνωμοσύνη για να εξακριβωθεί το ύψος του ποσού κατά το οποίο μειώθηκε η αξία του αυτοκινήτου του. Ο Α άσκησε έφεση κατά της πρώτης απόφασης και επικαλέστηκε εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων ως προς την μη επιδίκαση του συνολικού αιτηθέντος ποσού για την περιουσιακή του ζημία και ο Β άσκησε αντέφεση προσβάλλοντας το κεφάλαιο της ίδιας απόφασης που αφορούσε την υπαιτιότητά του. Την ημέρα της συζήτησης ο Α περιόρισε το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής του σε αναγνωριστικό και ο Β ισχυρίστηκε ότι (α) η έφεση του Α είναι απαράδεκτη, διότι στρέφεται κατά μη οριστικής απόφασης, (β) ότι η απαίτηση του Α έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή, ισχυρισμό που δεν είχε προβάλλει στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο.

Ερωτάται:

α) Είναι νόμιμη η μετατροπή του αιτήματος της αγωγής από τον Α στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο; β) Τι θα αποφασίσει το δικαστήριο για τους ισχυρισμούς του Β; γ) Είναι παραδεκτή η άσκηση της αντέφεσης; δ) Αν η έφεση του Α ήταν απαράδεκτη και υφίστατο ακόμη προθεσμία εφέσεως, θα μπορούσε αυτός να ασκήσει νέα έφεση κατά της ίδιας απόφασης κατά του Β με τους ίδιους ή άλλους λόγους;

Θέμα 2^ο:

Κατά τη διάρκεια της πορείας του φοιτητή Α προς το Πανεπιστήμιο διαπληκτίσθηκε με τον Β με αποτέλεσμα ο μεν Α να τραυματισθεί σοβαρά από την πτώση του στα κάγκελα παρακείμενης οικοδομής, του δε Β να καταστραφεί το πολυτελές κοστούμι και να υποστεί φθορές το σταθμευμένο όχημά του. Ο Α άσκησε αγωγή στο Μονομελές Πρωτοδικείο κατά του Β ζητώντας αποζημίωση για τα νοσήλιά του, στο μέτρο που δεν καλύπτονταν από ασφαλιστικό φορέα, ύψους 45.000,00 ευρώ και για ηθική βλάβη ύψους 5.000,00 ευρώ με προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Ο Β άσκησε ανταγωγή στο ίδιο δικαστήριο κατά του Α ζητώντας αποζημίωση για την αντικατάσταση του κοστούμιού του αξίας 2.000,00 ευρώ, για τις ζημιές στο όχημά του ύψους 1.500,00 ευρώ και για ηθική βλάβη 10.000,00 ευρώ.

Το Μονομελές Πρωτοδικείο εξέδωσε απόφαση, με την οποία δέχθηκε την αγωγή του Α για ποσό 30.000,00 ευρώ για νοσήλια και 2.000,00 ευρώ για ηθική βλάβη και απέρριψε ως ουσία αβάσιμη την ανταγωγή του Β στο σύνολό της, επειδή θεώρησε τον Β αποκλειστικά υπαίτιο για την πρόκληση του καυγά. Η απόφαση επιδόθηκε από τον Β στον Α στις 20.9.2011 και ο Α κατέθεσε στις 18.10.2011 δικόγραφο έφεσης στην Γραμματεία του Εφετείου, με την οποία ζητούσε να του επιδικασθούν και τα υπόλοιπα ποσά που ζήτησε με την αγωγή του. Στις 20.10.2011 ο Β άσκησε νόμιμα αντέφεση ισχυριζόμενος αφ' ενός ότι κακώς καταδικάσθηκε να καταβάλει τα ποσά των 30.000,00 και 2.000,00 ευρώ με την πρωτόδικη απόφαση και ότι αφετέρου έπρεπε να γίνει δεκτή η ανταγωγή του στο σύνολό της. Στις 24.10.2011 ο Α επί τη βάσει αντιγράφου εξ απογράφου της προσωρινά εκτελεστής απόφασης του πρωτοδικείου επέδωσε επιταγή προς εκτέλεση στον Β και στις 31.10.2011 επέβαλε νόμιμα κατάσχεση στα χέρια της Τράπεζας Ω επί καταθέσεως του Β για το ποσό της επιταγής. Η Τράπεζα προέβη εμπροθέσμως στην δήλωση του άρθρου 985 ΚΠολΔ

και δήλωσε ότι υπάρχει μεν η απαίτηση που κατασχέθηκε, αλλά συμφωνίζει αυτήν με ισόποση απαίτησή της από κατάπτωση την 2.11.2011 εγγυητικής επιστολής υπέρ του Β.

Ερωτάται:

- α) Είναι παραδεκτή η έφεση του Α ; Αν όχι τι συνέπειες θα έχει η απόρριψή της για την αντέφεση του Β ;
- β) Είναι παραδεκτή η αντέφεση του Β και σε καταφατική περίπτωση ως προς ποια από τα κεφάλαια της πρωτοδίκου αποφάσεως που έθιξε ;
- γ) Τι δυνατότητες έχει ο Α να στραφεί κατά της Τράπεζας Ω ενόψει του ότι αυτή λόγω του συμφητισμού αρνείται την καταβολή των οφειλομένων από τον Β ;
- δ) Ασχέτως συμφητισμού θα είχε δικαίωμα η Τράπεζα Ω να προσβάλει την κατάσχεση, εάν ο λογαριασμός του Β ήταν μισθοδοτικός και σ' αυτόν κατεβάλοντο μόνο οι μισθοί του από τον εργοδότη του ;

Θέμα 3°:

Ο Α ασκεί καταψηφιστική αγωγή κατά του Β που γίνεται τελεσιδίκως δεκτή. Μετά την τήρηση της νόμιμης προδικασίας επιβάλλει αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο του Β το έτος 2009. Κατά της κατασχέσεως ο Β ασκεί ανακοπή (933 ΚΠολΔ) με λόγο ανακοπής ότι μετά τη συζήτηση της υποθέσεως στο Εφετείο και πριν την έκδοση της αποφάσεως του Δευτεροβαθμίου Δικαστηρίου, είχε σπεύσει και εξοφλήσει την απαίτηση του Α. Εκδίδεται απόφαση το έτος 2010 με την οποία η ανακοπή απορρίπτεται ως αβάσιμη επειδή το Δικαστήριο της ανακοπής θεωρεί ότι η ένσταση της εξοφλήσεως καλύπτεται από το δεδικασμένο. Κατόπιν τούτου, και ενώ δεν έχει ακόμα διενεργηθεί ο πλειστηριασμός του ακινήτου, ο Β ασκεί (το έτος 2011) νέα ανακοπή κατά της αναγκαστικής κατασχέσεως επικαλούμενος αυτή τη φορά ως λόγο ανακοπής την επιβολή της κατασχέσεως κατά προφανή κατάχρηση δικαιώματος. Ισχυρίστηκε ότι ο Α θα μπορούσε να είχε ήδη κατάσχει τότε υφιστάμενη απαίτησή του κατά πιστωτικού ιδρύματος, την οποία γνώριζε (ο Α) και όχι το ακίνητο στο οποίο διαμένει. Πρότεινε επίσης ως λόγο ανακοπής με το ίδιο δικόγραφο τον συμφητισμό της απαιτήσεως για την οποία επισπεύδεται ο πλειστηριασμός με ανταπαίτησή του κατά του Α την οποία απέκτησε προσφάτως (5 ημέρες πριν την άσκηση της ανακοπής). Για την ανταπαίτηση αυτή ο Β ζήτησε και εξέτασε έναν μάρτυρα που επιβεβαίωσε την ύπαρξή της. Ο Α ζήτησε την απόρριψη της δεύτερης ανακοπής για το λόγο ότι κατά τη γνώμη του δεν υφίσταται κατάχρηση δικαιώματος, ενώ παράλληλα αμφισβήτησε την ανταπαίτηση που προτάθηκε προς συμφητισμό. Το Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτο το λόγο ανακοπής για την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, όπως επίσης απέρριψε ως απαράδεκτο το λόγο ανακοπής για το συμφητισμό με την αιτιολογία ότι δεν αποδείχθηκε παραχρήμα.

Ερωτάται:

- α) Είναι ορθή η πρώτη απόφαση του Δικαστηρίου;
- β) Παραδεκτώς έκρινε το δεύτερο δικαστήριο ανακοπής ως προς την καταχρηστική άσκηση δικαιώματος, ιδίως ενόψει της αντικρούσεως του Α;
- γ) Ορθώς απέρριψε το Δικαστήριο τον λόγο ανακοπής για τον συμφητισμό με την παραπάνω αιτιολογία; Θα μπορούσε ο λόγος να απορριφθεί με άλλη αιτιολογία;
- δ) Ανεξαρτήτως της απαντήσεως ως προς το τρίτο ερώτημα κατά το πρώτο του σκέλος, η απόρριψη λόγου ανακοπής με την αιτιολογία της μη παραχρήμα αποδείξεως της ανταπαίτησεως εμποδίζει την εκ νέου άσκηση της αξιώσεως π.χ με άσκηση αγωγής;

Επιτρέπεται η χρήση μη σχολιασμένων κωδίκων. Από τα τρία (3) θέματα πρέπει να απαντηθούν τα δύο (2). Οι απαντήσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες.
Καλή επιτυχία !

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2012 – ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ II

Υπεύθυνοι εξεταστές: Επικ.Καθ. Κ.Πολυζωγόπουλος, Στεφ.Πανταζόπουλος, Λεκτ. Γ.Σινανίδης

ΘΕΜΑ I.

Ο Ψ αγόρασε από την εταιρεία Χ ένα μεταχειρισμένο αυτοκίνητο, το οποίο αποδείχθηκε σε έλεγχο ότι είχε πιάσει φωτιά στα χέρια του προηγούμενου ιδιοκτήτη και είχε εμπλακεί επανειλημμένα σε συγκρούσεις, χωρίς να του αποκαλυφθούν τα ελαττώματα αυτά κατά την πώληση. Άσκησε λοιπόν αγωγή αναστροφής της πώλησης και επιστροφής του ποσού που είχε καταβάλει. Το Πρωτοδικείο δέχθηκε την αγωγή ως προς την αναστροφή και την απέρριψε ως προς την επιστροφή του τιμήματος, γιατί πείσθηκε ότι αυτό δεν είχε εξοφληθεί λόγω πίστωσης για καταβολή σε ύστερο χρόνο. Ο Ψ άσκησε έφεση κατά της απόφασης.

Ερωτάται:

α) Μπορεί η Χ ν' ασκήσει αντέφεση κατά της απόφασης; β) Σε περίπτωση θετικής απάντησης με ποιό τρόπο και ως προς ποιά κεφάλαια; γ) Τι συνέπειες θα έχει για την αντέφεση της Χ τυχόν απόρριψη της έφεσης του Α; δ) Εάν η πρωτοβάθμια απόφαση είχε δεχθεί την αγωγή στο σύνολό της και απορρίπτονταν τυχόν ένδικα μέσα με ποιό εκτελεστό τίτλο και με ποιά διαδικασία θα μπορούσε να προχωρήσει σε αναγκαστική εκτέλεση ο Ψ;

ΘΕΜΑ II.

Ο Α άσκησε αγωγή κατά των Β και Γ στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και ζήτησε να υποχρεωθούν να του καταβάλουν εις ολόκληρο το ποσό των 50.000 ευρώ από ενδοσυμβατική ευθύνη. Το Δικαστήριο δικάζοντας αντιμωλία των διαδίκων δέχθηκε εν μέρει την αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη ως προς τον Β και κήρυξε προσωρινώς εκτελεστή την απόφαση ως προς αυτόν, ενώ ως προς τον Γ κήρυξε απαράδεκτη τη συζήτηση της αγωγής, επειδή ο Γ δεν είχε κλητευθεί νόμιμα. Ο Α άσκησε έφεση κατά της προσωρινώς εκτελεστής απόφασης και ζήτησε να εξαφανιστεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να γίνει εν όλω δεκτή η αγωγή του, προσέβαλε δε επί πλέον και την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου που κήρυξε απαράδεκτη τη συζήτηση της αγωγής ως προς τον Γ, διότι ο Γ είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα στη συζήτηση και συνεπώς το πρωτοβάθμιο δικαστήριο έσφαλε.

Ερωτάται:

α) Πώς μπορεί να προστατευθεί ο Β κατά της οριστικής προσωρινώς εκτελεστής απόφασης; β) Αν ασκήσει έφεση ο Β κατά της απόφασης, εναντίον ποιών προσώπων πρέπει να την απευθύνει; γ) Μπορεί να επικαλεστεί ο Β για πρώτη φορά στο Εφετείο ότι η απαίτηση του Α έχει παραγραφεί; δ) Παραδεκτά προσβάλλεται η οριστική απόφαση του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου από τον Α ως προς τα δύο σκέλη της; ε) Αν υποθεθεί ότι η έφεση του Α απορριπτόταν ως ουσία αβάσιμη και μετά την τελεσιδικία της απόφασης αυτός επέσπευδε αναγκαστική εκτέλεση κατά του Β ως προς την απαίτηση από ενδοσυμβατική ευθύνη, θα μπορούσε ο Β να ασκήσει ανακοπή ισχυριζόμενος και αποδεικνύοντας με μάρτυρες στο αρμόδιο δικαστήριο ότι έχει εξοφλήσει ήδη κατά την έναρξη της εκτέλεσης την απαίτηση αυτή;

ΘΕΜΑ III.

Ο Α επέβαλε την 1.4.2011 αναγκαστική κατάσχεση σε ακίνητο του Β και επέσπευσε πλειστηριασμό. Ο Β άσκησε εμπρόθεσμα ανακοπή κατά της κατάσχεσης επικαλούμενος ακυρότητα αυτής λόγω προϋπάρχουσας από τον Φεβρουάριο 2011 εκμίσθωσης του ακινήτου προς τον Γ με βάση προφορική συμφωνία, ο οποίος Γ το είχε στην συνέχεια την 2.4.2011 υπεκμισθώσει προς τον Δ με βάση έγγραφο που έφερε σφραγίδα της αρμόδιας ΔΟΥ της ίδιας ημέρας.

Ερωτάται:

α) Είναι έγκυρη η κατάσχεση ενόψει της μίσθωσης και της υπομίσθωσης; β) Εάν διενεργηθεί τελικά πλειστηριασμός, μπορεί ο υπερθεματιστής ν' αποβάλει τον Γ και τον Δ; γ) Με ποιά διαδικασία θα γίνει μια τέτοια αποβολή, εάν θεωρηθεί δυνατή;

Από τα τρία θέματα θ' αναπτυχθούν τα δύο. Επιτρέπεται χρήση ασχολίαστων ΚΠολΛ, ΑΚ.

1. Ο Α επιβιβάζεται σε λεωφορείο και συνεπεία παραβάσεως ερυθρού σηματοδότη από τον οδηγό προκαλείται σύγκρουση με όχημα που εκινείτο κανονικά με αποτέλεσμα το τραυματισμό του Α. Ασκήι αγωγή κατά της επιχειρήσεως που έχει την διαχείριση του λεωφορείου με την αιτιολογία του τραυματισμού του με υπαιτιότητα του οδηγού. Η αγωγή απορρίπτεται λόγω παραγραφής των αξιώσεων από την αδικοππραξία. Στη συνέχεια ο Α ασκήι νέα αγωγή με την αιτιολογία ότι είχε επιβιβασθεί στο λεωφορείο και ο τραυματισμός έγινε κατά τη διάρκεια της διαδρομής. Προβάλει αξιώσεις συμβατικής φύσεως ως προς τις οποίες δεν υπάρχει παραγραφή.

2. Ο Α ασκήι αγωγή κατά του Β με την αιτιολογία ότι τον τραυμάτισε εκ δόλου. Η αγωγή απορρίπτεται. Στη συνέχεια ασκήι νέα αγωγή με την αιτιολογία ότι ο τραυματισμός οφειλόταν σε αμέλεια του Β.

3. Ο Α ασκήι αγωγή κατά του Β και ζητεί να του καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 10.000 με την αιτιολογία ότι τον εξαπάτησε κατά την κατάρτιση συμβάσεως (άρθρ. 149 σε συνδυασμό 914) . Διαβλέποντας ότι η αγωγή του δεν έχει τύχη για αποδεικτικούς λόγους καταθέτει νέα αγωγή με το ίδιο αίτημα και τα ίδια πραγματικά γεγονότα με επίκληση της διατάξεως του άρθρ. 919 ΑΚ.

4. Κατά παραλλαγή του παραπάνω τρίτου πρακτικού, ο Α στη δεύτερη αγωγή ισχυρίζεται ότι ο Β τον εξαπάτησε με την ιδιότητα του δημοσίου υπαλλήλου κατά την ενάσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων (105 ΕισΝΑΚ).

5. Ο Α άφησε προς φύλαξη στον Β αντικείμενο. Κατά την παραλαβή διαπίστωσε την ύπαρξη ουσιώδους ζημίας και άσκησε προς τούτο αγωγή κατά του Β με αναφορά στην κατάρτιση της συμβάσεως, στην επίκληση στοιχείων υπαιτιότητας, στο παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς του Β κλπ. Ζήτησε προσέτι την κήρυξη της αποφάσεως ως προσωρινώς εκτελεστής και την επιβολή του μέτρου της προσωπικής κρατήσεως. Το δικαστήριο απέρριψε την αγωγή με την αιτιολογία ότι δεν προέκυψε η αδικοππρακτική ευθύνη.

- Συνήθη φοιτητικά σφάλματα (Ενότητα / Ενστάσεις)

α. Η αποδοχή των ενστάσεων οδηγεί στην απόρριψη της αγωγής ως νόμω αβάσιμης ή अपαράδεκτης.

β. Η ένσταση πλήττει τη νομική βάση της αγωγής.

γ. Η ένσταση του εναγομένου συνεπάγεται άρνηση της αγωγής.

δ. Η άρνηση της αγωγής είναι νόμω αβάσιμη.

ε. Άλλο η ακυρότητα της συμβάσεως που προβάλει ο εναγόμενος και άλλο η έλλειψη παθητικής νομιμοποίησης.

στ. Η έλλειψη δικαιοπρακτικής ικανότητας ως προγενέστερο γεγονός της συμβάσεως και άρα αποτελεί άρνηση της αγωγής.

Θέμα 1^ο: Η ανώνυμη εταιρεία Α ασκεί κατά του Β αγωγή στο Πολυμελές Πρωτοδικείο με αίτημα την καταδίκη του στην καταβολή ποσού 100.000,00 το οποίο, κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς, ο Β όφειλε στην Α λόγω πιστώσεως του τιμήματος μιας συμβάσεως πωλήσεως και επικουρικά με βάση τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. Στην εκκρεμή δίκη παρεμβαίνει υπέρ της Α ο μέτοχός της Ε. Κατά την εκδίκαση της αγωγής οι Α και Β καταθέτουν εμπρόθεσμα προτάσεις. Η Α προς απόδειξη της συμβάσεως πωλήσεως προσκομίζει επιστολή της προς τον Β, στην οποία αυτή επιβεβαιώνει την κατάρτιση της συμβάσεως, καθώς και συναλλαγματική που αποδέχθηκε ο Β προς εξασφάλιση της καταβολής του πιστωθέντος τιμήματος, επιπροσθέτως δε επικαλείται και την μαρτυρική κατάθεση του Μ. Ο Β με την προσθήκη-αντίκρουση επί των προτάσεων επικαλείται εικονικότητα της συμβάσεως πωλήσεως. Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο α) απορρίπτει την παρέμβαση του Ε ως απαράδεκτη, β) κρίνει ότι αποδείχθηκε η κατάρτιση της συμβάσεως πωλήσεως, γ) απορρίπτει την ένσταση εικονικότητας ως απαράδεκτη και δ) κάνει δεκτή την αγωγή.

Το δικαστήριο κηρύσσει την απόφασή του προσωρινά εκτελεστή για το ποσό των 50.000,00 ευρώ. Ο Β ασκεί έφεση κατά της αποφάσεως και υποστηρίζει, ότι με τα προσκομισθέντα από την Α αποδεικτικά μέσα δεν ήταν δυνατή η απόδειξη της συμβάσεως πωλήσεως. Κατά την εκδίκαση της εφέσεως ο Β επικαλείται με τις προτάσεις του εκ νέου την εικονικότητα της συμβάσεως πωλήσεως. Η Α ισχυρίζεται, ότι η έφεση του Β είναι απαράδεκτη, διότι δεν εστράφη και κατά του Ε. Στη συνέχεια η Α επιδίδει στις 1.4.2009 στον Β αντίγραφο του απογράφου της αποφάσεως με επιταγή προς εκτέλεση για το ποσό των 100.000,00 ευρώ και στις 10.4.2009 κατάσχει ένα ακίνητο του Β. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο κάνει δεκτή την έφεση, εξαφανίζει την εκκαλουμένη απόφαση, κρίνει ότι με τα προσκομισθέντα από την Α αποδεικτικά μέσα δεν είναι δυνατή η απόδειξη της συμβάσεως πωλήσεως και απορρίπτει την αγωγή.

Ερωτάται: α) Είναι βάσιμος ο λόγος εφέσεως του Β; β) Είναι παραδεκτή η επίκληση της εικονικότητας ενώπιον του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου; γ) Είναι έγκυρη η επιβληθείσα κατάσχεση; Εάν ναι γιατί; Εάν όχι, με ποιο τρόπο, για ποιους λόγους και μέχρι πότε θα έπρεπε να αντιδράσει ο Β; δ) Είναι βάσιμος ο ισχυρισμός της Α στη δίκη της εφέσεως; ε) Είναι ορθή η απόρριψη της αγωγής από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο;. Εάν όχι, ποιος λόγος αναιρέσεως θα μπορούσε να προβληθεί;

9/6/2012.

ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ

- Ενστάσεις με δικονομικό περιεχόμενο : Υφίστανται ενστάσεις που έχουν αποκλειστικά δικονομικό περιεχόμενο με την έννοια ότι οι συνέπειες τους αναπτύσσονται επί του δικονομικού επιπέδου. Αυτό ισχύει λ.χ. για την ένσταση αναρμοδιότητας (42 παρ. 2), τις αποδεικτικές ενστάσεις (410), ενστάσεις που προκύπτουν από δικονομικές συμβάσεις, (π.χ. ένσταση παραιτήσεως από έφεση δυνάμει συμφωνίας) κλπ. Σχετική είναι και η διατύπωση του νόμου για ύπαρξη διαδικαστικού κωλύματος (263). Απαιτείται η επίκληση και προβολή της ενστάσεως ή του κωλύματος από τον διάδικο προκειμένου να επέλθει η δικονομική συνέπεια. Στην πρακτική συχνά γίνεται επίσης λόγος για ένσταση εκκρεμοδικίας ή δεδικασμένου. Η διατύπωση δεν ακριβολογεί. Εκκρεμοδικία και δεδικασμένο αποτελούν αρνητικές διαδικαστικές προϋποθέσεις που εξετάζονται αυτεπαγγέλτως. Η έννοια της «ενστάσεως» έχει εδώ απλώς το χαρακτήρα υποδείξεως προς το δικαστήριο ενός γεγονότος που λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως.

- «Ένσταση του ουσιαστικού δικαίου» : Αποτελεί το δικαίωμα που έχει ο δικαιούχος να αρνηθεί την εκπλήρωση της παροχής. Κατευθύνεται κατά της προβολής αξιώσεως και οδηγεί στον μόνιμο (στο διηνεκές δηλαδή) ή στον προσωρινό αποκλεισμό ή αναστολή της ασκήσεως της σχετικής αξιώσεως. Στο πλαίσιο δίκης η αποδοχή της οδηγεί σε απόρριψη της αγωγής ως αβάσιμης, οριστικά ή για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ενέργεια της ενστάσεως. Ενίοτε η ένσταση οδηγεί όχι σε απόρριψη της αγωγής αλλά σε καταδίκη υπό όρους, όπως λ.χ. κατ' άρθρ. 378 ΑΚ, 69 και 921 παρ. 4 ΚΠολΔ με την ένσταση του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος.

- «Η ένσταση του ουσιαστικού δικαίου» προϋποθέτει για την επέλευση των συνεπειών της την προβολή (άσκηση ή επίκληση) της ενστάσεως από τον δικαιούχο αυτής. Διαφορετικά, δεν επέρχονται οι ουσιαστικές συνέπειες που συνδέονται με την ένσταση. Με την έννοια αυτή η θεωρία κάνει λόγο για ύπαρξη ενός διαπλαστικού δικαιώματος που ασκείται με μονομερή δήλωση. Συγγενής προς την περίπτωση της ενστάσεως θεωρείται και η ύπαρξη ορισμένων δικαιωμάτων η άσκηση των οποίων οδηγεί σε μια κατάρρηση εννόμου σχέσεως. Αυτό ισχύει λ.χ. για την περίπτωση του δικαιώματος υπαναχωρήσεως, αναστροφής μιας συμβάσεως, καταγγελίας μιας συμβάσεως για ελαττώματα βουλήσεως (ανεξάρτητα από το θέμα αν κατά το θετικό δίκαιο απαιτείται η άσκηση αγωγής) το δικαίωμα συμψηφισμού με ανταπαίτηση κλπ.

- Η ανάγκη προβολής της «ενστάσεως του ουσιαστικού δικαίου» με προβολή δηλώσεως διαφοροποιεί την ένσταση από ορισμένα γεγονότα που επιφέρουν έννομες συνέπειες ανεξαρτήτως μιας αντίστοιχης δηλώσεως ή επικλήσεως. Έτσι λ.χ. η καταβολή, η άφες χρέους, η υπαίτια αδυναμία παροχής, επιφέρουν αφ' εαυτών τις ουσιαστικές συνέπειες τους, χωρίς να χρειάζεται ο δικαιούχος να προβάλει και να επικαλεσθεί σχετικό δικαίωμα με δήλωση του προκειμένου να επέλθουν οι ουσιαστικές συνέπειες που αφορούν την απόσβεση της ουσιαστικής αξιώσεως. Το θέμα αν μια συνέπεια του ουσιαστικού δικαίου θα επέλθει κατόπιν προβολής ενστάσεως ή αυτοδικαίως όταν συντρέξει ένα πραγματικό γεγονός αποτελεί μια βασική και προγραμματική απόφαση του ουσιαστικού νομοθέτη. Επιλέγεται η κατασκευή της ενστάσεως όταν ο νομοθέτης δεν επιθυμεί να «επιβληθεί» στον δικαιούχο μια συνέπεια και αντ' αυτού αναγνωρίζει ευχέρεια επιλογής σ' αυτόν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η παραγραφή που θεωρείται θέμα συνειδήσεως και γι' αυτό ο νομοθέτης απαιτεί την προβολή ενστάσεως. Αντίθετα και σήμερα είναι ένα αμφισβητούμενο θέμα αν η γενική «ένσταση του δόλου» ή η αποδυνάμωση δικαιώματος θα πρέπει να διαμορφωθούν ως περιπτώσεις ενστάσεων ή ως γεγονότα που επιφέρουν αυτοδικαίως την συνέπεια της αρνήσεως της παροχής.

- Η πρακτική σημασία της διαφοράς της ενστάσεως από τα γεγονότα που επιφέρουν αυτοδικαίως τις ουσιαστικές συνέπειες τους καταφαίνεται ιδίως στην περίπτωση της ερημοδικίας του ενάγοντος, της δυνατότητας επικλήσεως από τρίτο δανειστή καθώς επίσης από το θέμα αν η ένσταση μπορεί να ασκηθεί μόνο δικαστικώς ή και εξωδίκως. Αν ο εναγόμενος απολείπεται τότε οι ενστάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη έστω και αν προκύπτουν από την αγωγή (π.χ. ο ενάγων αναφέρει συνήθως το χρόνο δημιουργίας της αξιώσεως και προκύπτει έτσι η συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής). Αντιθέτως, λαμβάνονται υπόψη τα γεγονότα που επιφέρουν αυτοδικαίως την ουσιαστική

συνέπεια αν αυτά προκύπτουν από τους αγωγικούς ισχυρισμούς (όχι όμως από την αποδεικτική διαδικασία). Περαιτέρω, κατά την κρατούσα γνώμη οι ενστάσεις μπορούν να προβληθούν και εξωδίκως. Έτσι η ένσταση παραγραφής μπορεί να ασκηθεί και εξωδίκως και επιφέρει τις συνέπειες της. Αν ο ενάγων επικαλεσθεί αυτό το γεγονός, τότε θα ληφθεί υπόψη έστω και αν απουσιάζει ο εναγόμενος (βλ. και παρακάτω στο παράδειγμα του συμψηφισμού). Τέλος, η ένσταση προβάλλεται μόνο από τον δικαιούχο, όχι από άλλον που έχει έννομο συμφέρον. Πρακτική σημασία έχει το θέμα στην πτώχευση και στο πίνακα κατατάξεως δανειστών (979 ΚΠολΔ). Την ένσταση παραγραφής μιας αξιώσεως δανειστή μπορεί να την προβάλει μόνο ο οφειλέτης και στην περίπτωση της πτωχεύσεως μόνο ο σύνδικος που ενεργεί για λογαριασμό του οφειλέτη. Όχι όμως άλλος δανειστής που θέλει να αποκλείσει από τη συμμετοχή στη διανομή την παραγεγραμμένη απαίτηση.

- «Οι ενστάσεις του ουσιαστικού δικαίου» διακρίνονται με κριτήριο τη διάρκεια της επιδράσεως της έννομης συνέπειας τους σε ανατρεπτικές (μόνιμες) και σε αναβλητικές (παροδικές). Χαρακτηριστικό παράδειγμα μιας ανατρεπτικής ενστάσεως με την έννοια αυτή είναι η ένσταση της παραγραφής ή κατά την κρατούσα άποψη η ένσταση για καταχρηστική άσκηση δικαιώματος. Αντιθέτως, ως παράδειγμα αναβλητικής ενστάσεως μπορεί να αναφερθεί η ένσταση του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος με την έννοια ότι η αξίωση του πωλητή για καταβολή αναστέλλεται μέχρι την παράδοση του πωληθέντος πράγματος. Τα παραπάνω ισχύουν καίτοι κατά το ουσιαστικό δίκαιο παραγραφή και καταχρηστική άσκηση δικαιώματος δεν οδηγούν σε απόσβεση της αξιώσεως.

καταχρηστικές - Στην ενότητα του μαθήματος για το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως είχε αντιμετωπισθεί η τρίτη διάκριση των ενστάσεων σε διακωλυτικές (π.χ. έλλειψη δικαιοπρακτικής ικανότητας) σε καταργητικές (π.χ. καταβολή, άφεση χρέους) και σε δικαιοανασταλτικές (π.χ. ένσταση διζήσεως, ένσταση καταχρηστικής ασκήσεως δικαιώματος, παραγραφής κλπ). Η τρίτη κατηγορία αποτελεί «τις ενστάσεις του ουσιαστικού δικαίου» με την παραπάνω έννοια.

«Οι ενστάσεις του ουσιαστικού δικαίου» (δικαιοανασταλτικές) καλούνται γνήσιες ενστάσεις σε αντιδιαστολή προς τις διακωλυτικές και καταργητικές που αποκαλούνται καταχρηστικές ενστάσεις.

- Περαιτέρω, οι γνήσιες ενστάσεις παραδοσιακά διακρίνονται σε αυτοτελείς ή μη αυτοτελείς. Μη αυτοτελής είναι η ένσταση όταν αποτελεί μερική απόρροια ενός άλλου δικαιώματος όπως είναι λ.χ. η ένσταση επισχέσεως που αποτελεί απόρροια της αξίωσης για την οποία γίνεται και η επίσχεση. Το ίδιο ισχύει για την ένσταση του συμψηφισμού, την ένσταση του άρθρ. 1095 ΑΚ για το δικαίωμα του νομέα να αρνηθεί την απόδοση του πράγματος αν έχει έναντι του κυρίου δικαίωμα να νέμεται ή να κατέχει το πράγμα ή την ένσταση του μη εκπληρωθέντος συναλλάγματος κλπ. Κριτήριο είναι δηλαδή ο λόγος δημιουργίας. Από το θετικό δίκαιο μπορεί να προκύπτει μια αξίωση που επιτρέπει στον δικαιούχο να ζητήσει μια παροχή ή μια ένσταση που του επιτρέπει να αρνηθεί παροχή που ζητείται απ' αυτόν. Η αξίωση είναι το επιθετικό μέσο και η ένσταση το αμυντικό. Αντιθέτως, οι αυτοτελείς ενστάσεις δεν στοιχειοθετούν δικαίωμα αξιώσεως. Υποστηρίζεται ότι η δημιουργία τους συνέχεται με την αξίωση κατά της οποίας προβάλλονται με την έννοια ότι η αξίωση αυτή έχει μια αδυναμία που στηρίζει την ένσταση (π.χ. η ένσταση της παραγραφής συνέχεται με το γεγονός ότι η αξίωση δεν προβλήθηκε για ορισμένο χρονικό διάστημα).

Η διάκριση αυτοτελούς και μη αυτοτελούς γνήσιας ενστάσεως έχει σημασία μεταξύ άλλων για το θέμα της δυνατότητας ασκήσεως ή μη με αγωγή, για το θέμα του δεδικασμένου κλπ. Έτσι η αυτοτελής ένσταση μη προβληθείσα καλύπτεται από το δεδικασμένο (π.χ. παραγραφή, 281 ΑΚ). Αντιθέτως η μη αυτοτελής μη προταθείσα δεν καλύπτεται από το δεδικασμένο.

- Δεν αμφισβητείται ότι οι (μη αυτοτελείς) ενστάσεις προβάλλονται και ασκούνται και εξωδίκως (π.χ. ένσταση συμψηφισμού). Αν υπάρξει τέτοια εξωδίκη προβολή τότε επέρχεται η συνέπεια του ουσιαστικού δικαίου που είναι η απόσβεση της οφειλής. Σ' αυτήν την περίπτωση η κατάσταση δεν διαφοροποιείται πλέον από την περίπτωση της αφέσεως χρέους ή της καταβολής. Επήλθε δηλαδή, η απόσβεση της αξιώσεως. Αυτό το γεγονός αντιμετωπίζεται πλέον ως μια καταργητική με την παραπάνω έννοια ένσταση ή με άλλη διατύπωση ως γεγονός που επιφέρει από μόνο του την έννομη συνέπεια της αποσβέσεως. Αν το γεγονός εισφερθεί στη δίκη από τον ενάγοντα, θα ληφθεί υπόψη και αν απουσιάζει ο εναγόμενος. Αν βεβαίως δεν εισφερθεί (π.χ. εξόφληση) θα καλυφθεί από το δεδικασμένο (330).